

ordnet Punkt, men det er mere logisk og korrekt. Til § 24 har jeg stillet et Forslag under Nr. 30. Der siges nu i Forretningsordenen, at saavel Regeringsforslag som Forslag af Thingets Medlemmer kunne paa ethvert Trin af Behandling tages tilbage, men da ogsaa umiddelbart optages af en Anden. Havde jeg vidst, det jeg nu veed — jeg beder den høitærede Formand undskylde — at „Trin af Behandling“ er „Iste Afsnit af Behandling“, saa vilde jeg have foreslaaet det tydeligere og klarere; thi efter at det nu er forklaret saaledes, at Trin af Behandling, betyder Iste Afsnit, kan man ikke benytte denne Paragraf under et senere Afsnit af Forhandlingen. Umiddelbar Optagelse af en Anden, forudsætter jo, at Tilbagetagelsen foregaar umiddelbart her i Mødet uden videre Anmeldelse. Tilbagetagelse har imidlertid ogsaa kunnet finde Sted ved skriftlig Meddelelse til Formanden, og efter en Anmeldelse i et derpaa følgende Møde, hvor der er givet Lighed til Optagelse, men denne Optagelse har saa ikke fundet Sted umiddelbart efter Tilbagetagelsen, men umiddelbart efter at Tilbagetagelsen er anmeldt for Thinget. Jeg skal blandt flere Exempler nævne et. Den 18de December 1885 meldte Førsteministeren Thingets Formand skriftlig, at han tog de af ham umiddelbart før Udsættelsen i Oktober Maaned s. A. anmeldte og paa Dagsordenen satte Forslag tilbage, men det var Dagen før eller om Formiddagen før Mødet. Disse Forslag som Ministeren havde taget tilbage før Mødet, kunde altsaa ikke umiddelbart optages af Andre. Min Endring gaar ud paa, at det skal slaas fast, hvad der har været Praxis, at man kan tage et Forslag tilbage skriftlig. Man tænke sig f. Ex., at et Medlem har stillet et Forslag, og derefter gjort en Rejse, hvorfra han ikke er kommen tilbage, og ikke tør betro sin Sag til en Anden. Lad os tænke os, at han paa denne Rejse har gjort en Opdagelse, som stiller hans Betragtning af Sagen i et andet Lys, og at han ved telegrafisk Melding tager sit Forslag tilbage, saa kan man under de nuværende Forhold efter Praxis, enten Forslaget er stillet af Ministeren eller af en Anden, tage Forslaget tilbage skriftlig uden for Mødet. Der foreligger altsaa her et Forslag om at slaas Praxis fast, saaledes at Forholdet ikke skal være afhængigt af den enkelte Formands Opfattelse; Tilbagetagelsen skal være anmeldt i et Møde, og da skulle andre Medlemmer have Ret til at optage Forslaget. Jeg haaber nu, at den ærede Ordfører, har forstaaet min Betragtning af Sagen. (Ordføreren. [Vajer].) Det har

været mig vanskeligt at høre det ærede Medlem.) Ja, jeg vender mig maasse til den forkerte Side, jeg skal da vende mig lige ud, skjøndt det Forhold altid kniber mig noget. Derimod har jeg under Nr. 32 stillet Forslag til en ny § 34. Forslaget gaar ud paa, at naar der i Forretningsordenen til Forlangende om Navneopraab, til Stillelse af Endringsforslag til 3die Behandling, til Forlangende om Forholdstalsvalg o. s. v., som nævnt er i Forslaget, idet der er henvist til 6 Paragrafer, forlanges et vist Antal Medlemmer, da skal det først paategnede Medlem paa den ene Side være ansvarlig for de Andres Samtykke, men paa den anden Side ogsaa lige overfor Formanden være berettiget til at være Eier af Begjæringen om Navneopraab. Det viser sig nemlig, det vil sige, det har viist sig for forskjellige Medlemmers Vedkommende, at Medlemmer f. Ex. om Aftenen have tiltraadt et Forslag til 3die Behandling, eller Forslag om Begjæring af Forholdstalsvalg med Navns Underskrift, og saa, umiddelbart før Afstemningen skal foregaa, medens maasse Iste Forslagsstiller kan være fraværende og ikke drømmer om nogen Fare, saa kan et Medlem anmelde at have trukket sig tilbage; saa ligger Forslaget der og er ugyldigt, og kan ikke foretages. Det er ikke noget Nyt, jeg nævner, det er Noget, der ikke sjældent er forefaldet. Jeg har i mit politiske Liv kjendt det Tilfælde, at visse Medlemmer, for hvem saadant Navneopraab eller andre saadanne Foranstaltninger vare ubehagelige, have formaet et eller andet af de undertegnede Medlemmer til af visse Grunde at trække sig tilbage, inden selve Afstemningen foregik, saa at der ikke var Medlemmer nok, og Begjæringen altsaa var ugyldig. De andre Medlemmer kunde spidse Dren, ligesaa meget de vilde, men forlorne vare de. Der bør efter min Mening være en Regel for dette Tilfælde, og det bør da være den, at disse andre Medlemmer ikke have Ret til at tage deres Navn tilbage uden Samtykke af det først paategnede Medlem, ligesom ogsaa, at dette Medlem lige overfor Formanden bør være berettiget til at være Eier af Forslaget. Der er Ingen, der kjender det parlamentariske Liv, uden at han veed, at det har voldt stor Besværlighed, at Forslag om Navneopraab, Forslag om Anvendelse af Forholdstalsvalgmaade eller Endringsforslag, der ere stillede, i en Hast inden Afstemningen have kunnet tages tilbage. Man har nemlig altid holdt paa, at naar det f. Ex. kun var for at tage et Endringsforslag tilbage, kunde dette ogsaa under selve Afstemningen. Formændene have som praktisk Regel tilladt det. Det kan